

Schilder

Pierre Tromp.

De Delta-vlieger is een vlieger, die zich uitstekend leent om te decoreren. Ik kan me dan ook geen andere vlieger voorstellen, die je zo talrijk en zo verschillend in kleur en tekening aan het zwerk ziet. Jammer vond ik het altijd dat de kiel van de Delta vaak het motief verstoorde.

In VLIEGER 83/2 beschrijft Helmut Schiefer een Delta zonder kiel. Echter vervangt hij deze door aan de achterkant van de Delta een staande kiel te bouwen. Ook in VLIEGER 88/3 beschrijft Gère Stegerman een Delta zonder kiel.

In mijn map nog te maken vliegers zat al jaren een vleermuis-Delta en om de tekening van de vleermuis niet door de kiel te laten verstoren, ging ik aan het experimenteren. Om ook de echtheid van de vleermuis zo dicht mogelijk te benaderen, ging ik uit van een zeer brede Delta-vorm. Al gauw bemerkte ik dat ik deze Delta zonder kiel met geen mogelijkheid stabiel kreeg. Dus probeerde ik de techniek van Helmut. De eerste vaste kiel achter op de vleermuis was te klein genomen. Maar ik constateerde, dat ik op de goede weg was, want de vleermuis was een stuk rustiger geworden en bleef tenminste boven. Door de kiel te verdubbelen,

kreeg ik de vleermuis zó te vliegen als een Delta behoort te doen.

Bij thermiek draaide hij rustig zijn rondjes. Nou geeft dat niets op een paar honderd meter hoogte, maar door de omvang van mijn vleermuis stond ik menigmaal met het zweet in de klamme handjes. Helmut heeft hiertegen een spoiler voor zijn Delta gebouwd, die duidelijk naar achteren staat. Door de oren van de vleermuis naar achteren te spannen, bereikte ik hetzelfde effect en steeg mijn vleermuis niet meer over mij heen. De Batmanrage heeft niets mijn vleermuis te maken, alhoewel mij dit dikwijls wordt gevraagd.